

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum die Martis septimâ
Martii M. DCC. XLI.

M. JOANNE HERMENT, Medico
Regis ordinario, & Doctore Medico, Præsîde.

An aer ab inundatione salubris?

I.

AER est fluidum illud tenue quo ambimur, vivimus & movemur. (a) Oculos fugit ratione & effectû conspicuus. Nullubi abest, (b) singulis inserviens. (c) Nil non producit, vel producendo non auxiliatur. (d) Animalibus & vegetabilibus prorsus necessarius. (e) Vitæ patens, morborum causa. (f) Neque enim vel natantia sine spiritû vivunt, (g) neque vix aliundè morbi quam ab aere oriuntur. (h) Aqua purgata expandendis vegetabilium fibris impar; (i) ovorum in vacuo nulla fœtura; (k) vegetabilium nulla accretio; (l) ignis nullus; nullus calor. (m) Aeris cuncta replentur; (n) animalibus tamen maxima concessa quantitas, (o) majorem solida, fluida minorem fortiuntur. (p) Robur fibris largitur & tonum, (q) humoribus fluorem conciliat, (r) partibus sensum & motum impertit. (s) Præmit Solida, pandit fluida, discordem inter utraque fovet concordiam, vitam, sanitatem. Queris unde hæc aer præstet, (t) Fluiditate pollet maximâ, quam nec ars tollit, nec frigus naturale destruit. Tenuissimis constat & exilibus admodum particulis. Divisioni sui parum resistit, nec est tamen in infinitum divisus. Aliquali hærent sibi partes nexu, (u) & in bullulas, quâ datâ viâ, erumpunt & efformantur. Gravis est iidemque elasticus, neque minus hinc, quàm inde potest. Columna brevis, imò bullula unica, vi incumbentis Atmosphæræ compressa, Atmosphæræ renititur, idemque ac illa pondus sustinet. Elasticitas compressioni respondet, gravitas distantie à terrâ reciproca. (v) Hæc aeri semper insunt propria, contingunt alia, quæ aliundè mutuantur, calor, frigus, humiditas, siccitas, putredo, venena & motus violentior; (w) quorum magna varietas pro cœli, soli, montium, maris, lacuum, paludum, fluminum, meteoron, tempestatis anni, vaporum & exhalationum divetitate oritur. Friget hyeme, tranquillus æstate calet: udus vere, autumnus siccescit: montanus levis, sed frigidus: in planitie purior. In vallibus torpet, & est æquo crassior. (x) Marinus & fluvialis nimium aqueosus: (y) palustris & lacustris jussu humidior putredine inquinatur. (z) Eandem ab inundationibus labem contrahit.

(a) Hipp. l. de flat.
(b) Id. ibid.
(c) Id. ibid.
(d) Hales veg. static.
(e) Hipp. l. de flat.
(f) Id. ibid.
(g) Id. ibid.
(h) Transact. philof. Woodward.
(i) Transact. philof.
(k) Hales veg. static.
(l) Hipp. de flatibus.
(m) (n) (v) Hales veg. static.
(p) (q) (r) Hipp. de m. fact. Hostii.
(s) Illust. diff. med. s.
(t) Illustr. Præf. q. m. an aer puln. penetrat?
(u) Arbust. Hales.
(w) Conspect. nostr. fecit. p. 8.

editus Mensp. 1711. Correr de ferret. (v) Arbust. || butnor de aere. Lancis. de nox. palud. effluv. (y) Host. || not de aere. (w) Boerh. instit. medic. 712. (x) Ar || man de causâ pestis, & diff. 5. (z) Id. diff. 5.

MOLES aeris in immensum diffusa terram exterisque planetas complectitur. Eam Physici distinguunt in ætherem & atmospharam; ætherem homogeneum à terrâ remotum, atmospharam terræ globo proximè innitentem & circumfusam dixerunt. (a) Huic innatant particule igneæ, vapores & effluvia omnigena; abraße fossilium, mineralium, vegetabilium & animalium particule, perspiratio, semina, ova, exclusa ovis animalculis. (b) Hinc ros pro varietate loci variis aquæ, urine, cremoris, butyri vel adipis æmulus, & diversæ indolis foetus corpusculis, salibus, piscibus, insectis, plantis. Quanta aquæ quantitas huic fluido misceatur, demonstrant pluviae, rores, nix, grando, oleum tartari per deliquium. (c) Calore activo imminuitur altitudo aquæ pollice integro intra dies terdecim. Pari caloris gradus intra dies quadraginta, ad eandem altitudinem depimitur terræ superficies. (d) Immane quantum exhalant folia, flores, arbores. (e) Marcescit aer expositæ salibus vitriolicis dirantur, alumen sale orbatum novum ab aere recipit, antiqui parietes nitrum, & lapides vitriolici vitriolum eò dant copiosius, quò fuerant sub dio restituti diutius. (f) Aer multis in locis vel ipsos lapides exedit, suppellectilia fœdat, vitiat, putrefacit. (g) His fumum ab ignibus, perspirationem animalum, excrementa, cadavera in auras, paucissima relicta porzione, abeuntia, sulphura, vapores fetidos, oleosos, inflammabiles si addideris, infinitam penè *Heterogenitatem* comperies. (h) Hanc solis calore divisam, ventis agitatum, fulgure & tempestatibus purgatam miscet ita, & constanti circulatione temperat sagax natura, ut innocua, salubris, vite forsan necessaria evadat. (i) Non eadem tamen semper vel ubique mixtorum ratio. Jam hæc, jam illa modum superant, nova generantur corpori inimica, novæ acri mutationes inducuntur. Nubes reflexæ, siue hoc montium, siue fiat ventorum occursum, in eandem quandoque plagam feruntur, pluviaeque efformant eò graviore, quò ipsæ plures sunt & densiores. His si congelæ liquefcent nives, aquarum indomita volvitur illuvies, flumina tument, ripas superant, vaga per campos, per urbes exsperiantur, ebriaque tandem arva in paludes convertunt. (k) Quanta hinc putredo, quantus factor in aërem evibratur, quanta animalium, quanta insectorum strages editur, quorum corpuscula, dum resolvuntur, recertima in aërem effluvia diffundunt! Quot *puspides* vermiculorum generantur, qui densissimis agminibus aërem infestant! Quam ingens ovulorum seges per auras disseminatur! Quot tandem sunt fermentationes obscuræ, quot sulphurum noxiorum *inhibitions*, quot salium omnis generis solutiones! (l) Quot noxia è terræ visceribus trahunt erumpentes aquæ, horrendatum inundationum sepius causæ! Qualis hinc aer futurus?

I I I.

CORPUS humanum machina hydraulico-pneumatico-elastica. Quos edit motus functiones vocantur. Harum integritas sanitas audit. Huic quæ favent salubria, quæ nocent insalubria sunt. Mechanici motus à coordinatâ partium, quibus machina pender, dispositione & fabrica, & hinc subsequente mutuâ actione & passione dependent. In nobis solidiorum vigeant tonus & structura, fluidorum respondeant constitutio & quantitas, contrahantur fibræ, & vicissim laxentur, vasorum crescat & imminuat cavitas, humorum moles diametris apertur, perenni motu antrosum agantur, æqualis erit, libera & expedita circulatio, secretiones & excretiones ritè peragentur. Quid his obstat aer humidus? Quid incommodi affert putris? Uterque vitiat & solida & fluida. Ille fibras debilitat, (a) producit, resolvit & hic putrefacit, fodit, vulnerat. Ille humorum adauget quantitatem, hic crassam omnino immutat. (b) Serum in pulmonibus alter retinet, accumulât, perspirationem ubique prohibet; alter singulos inficit succos, chylum in ventriculo & intestinis rumpit, inquinamenta lymphæ per poros infundit, sanguini venenum per pulmones infert. Mirumne hæc humido aere produci rheumaticas affectiones, (c) ruses, peripneumonias serosas, Diarrheas similes, torpores, febres & viscerum obstructions? Mirumne ex putri, (d) febres intermittentes, continuas, malignas, purpureas, petechiales, languores virium, dolores capitis & dorsi, præcordiorum anxietates, crebras vomitiones, convulsiones, deliria? Mirumne morbillos, variolas mali moris; (e) & si magnus calor accesserit, anthraces, bubones, morbos epidemicos, vermes, ipsam pestem.

I V.

(a) **C**HORDAM barbati madefacias paululum, fiet tonus citò hebetior, gravitorem numero sonum edet, in longiorem scilicet $\frac{1}{10}$ producta, vel eadem ratione remissa magis. Idem proflus intra quinque vel sex minuta ab halitu calidæ effluvis Charta scriptoria humido acri exposita, bibula fit, tympanum raucescit, pergamena flaccescit, corium mollescit. Quid nostris, quid vegetabilium fibris credis accideret? (b) Aquam utratque cum aere bibunt, laxantur, solvuntur. Hinc minor fluidorum subactio & tritus, lentior motus, imminuta fluxilitas & congestiones, stagnationes, corruptiones, vasorum insarctus & obstructions, morbi chronici, humorum decubitus, seti feces, cacochymia,

(a) Ramaz. Hoff. Lancis. Arbutnot.

(b) Boeth. Chy. transact. philosop. Arb. Deipno. l. 8. c. 1.

(c) Arbut. de aere.

(d) Hales veg. static.

(e) Hoff. Lancis. ibid. Arbut.

(f) Observ. comm.

(g) Hoff. Lancis. Arbut.

(h) Lancis. Arch.

(i) Boeth. Chy. Arb.

(k) Hoff. Lancis. Arbut.

(l) Transact. philos. & Lewth. v. 11. pag. 226 & seq.

(a) Hipp. de aere loc. & ag.

(b) Boeth. in Rathi.

(c) Id. ibid.

(d) Hoff. Lancis.

(e) Id. alii c. plur.

(a) Arbut. de aere.

(b) Id. ibid. Hales veg. static.

æachæxia, atrophía. Fibra enim insensibili suo motu elastico humores semper agitant, subigunt, & quasi totidem vèdes, in cordis levamen & subsidium multiplicati, propellunt & urgent. (c) Barometra inspicias, utique & pondus atmosphære ab aqueis moleculis augeri comperies, consistentiam fieri crassiorem non denegabis, perspirationem repelli non miraberis; cum narium, oris, pulmonum, totiusque cutis spiracula obstrui, premique validius necessarii sequatur; cum nec chylus elaborari, nec respiratio non lædi, nec *diapnois* perficere valeat. Dissimili modo agunt effluvia. (d) Inorganica, salia, sulphura, mineralia, vegetabilia, animalia, composita vel mixta, volatilia, acida, caustica; acida vel alkalina, plus minus subtilia & venefica dissolvunt, coagulant; rodunt, irritant, lacerant; stringunt, obstruunt, fermentationes inducunt, & fusque deque omnia vertunt. Hinc læsa respiratio, rufles, peripneumoniz, febres, viscera obstructa, glandularum tumores, gangrenæ, *æchæmiz*; dolores ventriculi, vomitiones, diarrhææ, cholææ, dysenteriz, prostratus appetitus & consuetudina. (e) Organica multiplicia aculeis fauciant, fucis coagulant alia, alia dissolvunt, ovulis vermium & lumbricorum fecundæ multiplicationi anam præbent. (f) Hinc linguæ & faucium asperitas, cutis exanthemata, nausea, vomitus, abdominis tensiones, aruum fæctiones, rigores, motus convulsivi, præcordiorum anxietas, vitata mille modis pulsus & respiratio, deliria, sopores, parotides. Quibus viis in sanguinem hæc noxia transmittantur, sequentia indigant. (g) Ut corpus expirabile, ita & inspirabile totum est. (h) Balnearum aquæ viscera penetrant, & per urinas rejiciuntur. (i) Topicorum particule sanguinem exagitant. k Soluta aquis mineralia circulant per crura, per pedes iis inambulantium sanguinem accunt, prurium, scabiem, inflammationes, humores & ulcera-gignunt. (l) Metalla è plantis educie Chymia. (m) Vegetabilia aerem copiosum absorbent, (n) absorbet & corpus humanum, & cæque quantitate ut egeitis respondeat. (o) aliquando præponderet. Unde ventriculi & intestinorum vermes, (p) unde sinum frontium, maxillarium. Sphenoidi; (q) unde bronchiorum, (r) cordis, (s) venarum, (t) glandularum, unde ipsi pediculi. (u) Sinenfes variolæ communicantur, exsiccatae pullularum crustas ægrotantur natis inferunt. Alit ne vel aer inquis ipse per pulmones sanguini immiscetur. Rem demonstrepo.

(v) Gravitas specifica aeris est ad gravitatem specifiæm aquæ ut 1. ad 800. Gravitas specifica aquæ est ad gravitatem specifiæm mercurii, ut 1 ad 14. ergo gravitas specifica aeris est ad gravitatem specifiæm mercurii, ut 1 ad 11200. (w) quilibet pes cubicus aquæ ponderat 76 libras medicas. Ergo pes cubicus mercurii ponderat 1064 libras. (x) Superficies corporis humani quindecim, ut plurimum, mensuratur pedes quadratos. Ergo quando mercurius suspenditur ad 30 pollices, corpus humanum, nullâ habita ratione pulmonum, sustinet pondus 39900 librarum medicarum; quando vero mercurius suspenditur ad 27 tantum pollices, corpus humanum sustinet pondus 35928 librarum medicarum: ergo pondus corpori incumbens crescit aliquando, aliquando decrevit 3982 libris. Superficies pulmonum, corporis superficiei multo major, diversitas ergo pressiois, diversis temporibus assignatâ major est. Hæc tamen mutationes fluctantes licet, inconcussis ferimus, (y) ferunt & urinatores aquis ad 80 & amplius pedes immergi, æque proin triplo graviore compressi. Ergo æquilibrium subitaneum fit aerem inter externum & internum. (z) Aliter enim crescente pondere, immensum premeatur & solida & fluida, decrecente humores protinus rarefacti vasa dissumperant, mors in utroque casu certa immineret. Adhucdum urges. (aa) Urinatoribus inter descendendum exquisitè dolet tympanum auri, ut singulis decim vel duodecim pedibus siltenda sit campana, donec aer meatu auditorio externo contentus, viam ad interiora per poros sibi pareat. Omnis statim tollitur & dolor & molestia. Nil pulmonibus consimile evenit, quod paruli satis hient à vesiculis in vasa circumrepentia meatus, inspiratum aerem nullo obice in sanguinem circulantem transmissuri.

(x) Transact. Philof. (y) Transf. Philof. exper. Hally. (z) Artbut. de aere. (aa) Transf. Philof. exper. Hally.

V.

QUÆ hæstus ratione deduximus, experientia jam & testimoniis celeberrimorum autorum confirmanda. Hippocrati. *sect. 3. aph. 17* auster humidus corpora dissolvit & laxat; auditum hebetat, gravitatem capiti, vertiginem oculis, corpori torporem inducit, ventrem humectat. *Aphor. 16. ejusd. sect. 3.* à multa pluvia febres longæ, alvi fluxus, purredines, morbi comitiales, angina, *Cels. l. 1. c. 2.* auster aures hebetat, sensus tardat, capitis dolorem movet, aurium solvit, totum corpus efficit hebes, humidum, languidum. . . *Galen. c. 4. de temporibus* annus plus justo humidior pestis prænuncius. . . *Rhas. l. 3. c. 15.* auster dissolvit, sensus exarbat, capitis dolorem & oculorum ægritudinem facit; morbum comitalem accelerat, febrem excitat. *Bontius de morbis Java insule que sub æquatore jacet*, hujus insule aer humidus, & à stagnantibus aquis putris. . . morbi endemii sunt paralyfis & catalepis à frigore & diarrhæa & dysenteria à suppressâ transpiratione, & fructuum esu. . . item cholera, hepatitis, hydrops, atrophia, febres continuæ, pharantides, convulsiones, cholerae sancti Viti non absumes, hæmorrhæis & ulcera pulmonum. . . in *mu-invento Sancti Georgii quod Anglica ditronis est*, diarrhæa graves, cathatri, febres putridæ & intermittentes tempestare pluviosam (quam monson vocant) semper exsuperant. . . crasso & pluviosa Cælo utentibus Bæoticumingenium, *Herat. epistol.*

(c) Lancis de
nox. pal. eff.

(d) Id. ibid.

(e) Id. ibid.
Hoff. diss. s. Vato
de R. item
Columell.

(g) Hipp.

(h) Lucis.

(i) Hydrarg.

(k) Transact.

Philof. Lowth.

v. 11. p. 127. &c

segg. Hoff. diss.

s. pag. 243.

(l) Leteres

éclif. de la Châ-

ne Artbut.

(m) Hal. veg.

stat.

(n) Exper.

fact. à custodibus

Anglis.

(o) Stat. Me-

dic. Brit.

(p) In ovib.

canib. quandoq.

in hom.

(q) Andry gene-

rat. des Ver. c. 9.

(r) Ipse ex-

pius reperit in

canibus.

(s) Andry ge-

nerat. des Ver.

res.

(t) Septius ob-

serv. id.

(u) Leteres

édifiantes du

Père Perenn.

(v) Hally.

transact. Philof.

(w) Transact.

Philof.

la. . . *epist.* 2. . . Phasiani qui in paludibus vitam degunt proceri, pallidi, hebetes, ingenio tardo & muliebri *Hipp. de aer. loc. & ag.* . . . *Dioscor. secul.* pestem cartaginensem ab exhalationibus lacuum ortam asserit . . . *Livius & Valerius* maximam pestem Romæ ab excessu Tiberis memorant. . . *Bonifacius* decad. 1. l. 8. pestis in Italia ab inundationibus horrenda, anno 589. . . *Wagnerus in chronolog.* Constantinopoli ab humidissima aeris temperie, gravissima invaluit pestis, anno 801. . . *Crenhem* author est pestem tricennem excipisse ætatem humidam & pluviosam ann. 1221. Regnante Frederico 2°. Imperatore anno 1227 excrevit admodum Tyberis, excitata est pestis horrenda. . . . *Pomarius* hyemem ann. 1247. humidam & tepidam fuisse tradit, ætatem vero proximè secutam peste infamem. *Prosper Alpinus de medicina Egyptiorum, & Dapperus in descriptione Africæ* frequentem in Ægypto pestem ab inundationibus Nili scribunt. *Olearius in altis Halleus.* pag. 132. pestis ab inundatione Salæ; pag. 140. aquarum diluvium; secuta est funesta pestis ann. 1120. & pag. 149. post aquarum inundationem fames & pestilentia invaserant anno 1196. . . . Leidæ ab inundationibus Rheni ortus est morbus contagiosus *Pechlin.* observat 17. . . . *Antip.* apud *Marsilius* *Cognatum* de Tiberis inundatione pag. 16. terræ humidæ exhalatio . . . postquam calefacta est inflat serpentis . . . vi putredinis omnia corrumpit. *Ramazin.* de const. ann. 1690 febres tertianas epidemicas, vermes, parotides, diarrhas, morbos catharrolos ab inundatione Eridani memorat. *Benedict.* *Sylvan.* const. 14. cent. 1. à multa pluvia cum aquarum illuvie grassabantur per Italiam populariter febres spurie, ardentes, pediculares, morbillosæ, variolosæ. . . . *Coleus* decur. 3. observ. 5. morbi epidemici post crebras Danubii eruptiones, cum imbris afflicti. . . . *Montanus* à putrido aere prope Famagustam civitatem, febres pestilentes frequentes esse narrat. . . . *Fonslus* l. 6. de feb. pag. 162. in civitate Delpheni febres pestilentes singulis 10 annis ab aquis stagnantibus putridis. . . . *Hoffm.* diss. 5. Halæ hyemem humidam ventis austrinis stipatam, vix excepit. humidum & calidum, grassabantur cum sævitia variozæ, & deinde febris petechialis, maligna, contagiosa. . . . *Miseel. nat. curios.* decad. 1. observ. 145 ann. 1664 purpurea epidemica maligna per æstatem & autumnum in civitate Thoruniensi à multa pluvia per hyemem prægressa. . . . *Reygers* *Miscell. nat. curios.* ætate pluviosa, autumnò modò sereno, modò pluvioso, in Silesia & Austria Catharri, coxyæ cum tussi & inflammatione faucium. . . . *Valerius* observ. 7. l. 2. pag. 95. insectorum & locustarum copia morbos epidemicos pronunciat. *Vermilanius* centur. 9. pag. 921. aeris insalubritatem à ranarum, muscarum & locustarum multitudine prædicat, & à mortuis hæc putrescentibus aerem putridum & morbosum fieri Sacre literæ Ægyptum ranarum multitudine afflictam docent, has acri putrido stagnanti Nili aquarum soboli tribuunt. . . . *Ramazin.* de constitut. aer. an. 1690. morbos epidemicos tempestatibus humidis gignunt vitiosa vegetabilia & animalia, quibus vescimur. *Varo de R. R. l. 1. c. 12.* morbos ab insectis frequentes dicit, hæcque à palustri maxime aere produci. . . . *Columell.* de R. R. c. 5. ædificia paludibus remota extruantur suadet, quòd insecta his nata cæcos morbos inferant. . . . *Riverius.* Febris mali moris insectorum frequentiam secuta est. . . . *Fortunatus fidelis* l. 1. c. 5. pag. 38. de relationibus medicorum, paludum aquas nemo non detestatur, ac morbilissimas illas regiones ubique experimur, quibus vicini lacus. . . . *Strabo* l. 5. *geograph.* omne Latium foelix, exceptis locis quæ palustria sunt atque morbosæ. Anno 1693 totam penè Galliam populati sunt morbi ^{endemi} quos, quos nimbofa genuit pluviofa & frigida constitutio cum diluvio horrendo. *Vid. quest. medic.* (an in morbis epidemicis anni 1693) *emetica cum Phlebotomi,* in *scolis Medicor.* discussi. eodem anno *Mag. Ludovic.* Piquenot de *Dragnerville, Doct. Medic.* *Præsid.* . . . Anno 1709. omnium quotquot vel memoria retinet, vel historia superiores memorat, in Anglia longè humidissimo, morbi pauci, novi nulli, funerum rationes Londini annorum proxime elaporum modum servavit. . . . Parisiis quidem anno 1711. diluvium pauci exceperunt morbi insoliti. . . . Anno præsentis, diluvio incunte Decembris facto, non diuturno, gelu per aliquot dies glaciale socium, aleisonans supervenit Borcas, successit, terræque adhuc dum subinde perflat. Saluberrimum dilabatur frigus ferotinum, nocturnum, matutinum. lenis gradibus siccescit tellus, ventorem potius quam caloris beneficio; neque tepenti Austro membra gravantur, neque squalido calore terræ dehiscunt. Leta jam cuncta lætas prænunciant fegetes, messimi arillis divitem, vites racemis gravidas, plenas mero rubentes uvas, annum verbo minus insalubrem. Hæc augustissimi Principis virtuti & pietati largiatur Omnipotens, hæc vigilantissimi & prudentissimi Cardinalis largiatur æquitati & probitati, hæc Magnatum largiatur religioni, hæc Magistratuum providorum largiatur integritati, hæc tandem spectatissimæ largiatur populorum fidelitati, non obstantibus quin concludam.

Ergo Aer ab inundatione non salubris.

Proponerebat Parisiis ANDRÆAS CANTWEL, Hybernus, Doctor Medicus Montpellierensis, Societatis Regiæ Londinensis Socius, Legationis Anglicanæ Medicus ordinarius, Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1741, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.

* Arbuenot.
de aere.